

mellem Værftets Ledelse og Ledelserne for Arbejdernes Organisationer. Forsamlingen forventer i øvrigt, at disse Organisationer foretager de Skridt, der maatte være nødvendige for at varetage Arbejdernes Interesser i denne Sag og for at forhindre en effektiv Forlængelse af Arbejdstiden.“

Denne Resolution, der klart udtrykker de Følelser, der hersker mellem Arbejderne, blev enstemmigt vedtaget, og saa vidt jeg ved, er den blevet tilstillet den højtærede Minister. Jeg tvivler ikke om, at den højtærede Minister vil sejre i denne Sag. Jeg føler mig overbevist om, at der her i Folketinget er et Flertal, som er villigt til at følge Ministeren, og der er maaske mange i denne Sal, der følger ham med Glæde. Der er mange, som er stærke Modstandere af Tanken om Gennemførelse af en 8 Timers Arbejdsdag. Det har været et godt Argument for os, der kæmper for Gennemførelsen af en saadan, at vi har kunnet henvise til, at ved et saa stort Foretagende som Orlogsværftet, der tæller op imod et Par Tusinde Arbejdere, er 8 Timers Dagen en Virkelighed, at vi har kunnet henvise til, at Københavns Kommune for mange af sine Arbejdere har gennemført 8 Timers Dagen, og at mange private har gennemført den. Det har været en Torn i Øjet paa mange i denne Sal. Det kan godt være, der er adskillige, som med Glæde vil stemme for, at 8 Timers Dagen skal forsvinde fra Statens Virksomheder. Men hvis de Herrer tror, at der bliver Ro om dette Spørgsmaal, naar de nu vinder denne Sejr og, fordi de har Magten dertil, nu kan diktere 9 Timers Arbejdsdagen for Orlogsværftets Arbejdere, tager de meget fejl. Det er det glædelige ved denne Sag, at Arbejderne paa Værftet alle som een protesterer derimod og vil blive ved at protestere derimod og kun finder sig nødsagede til at gaa ind paa det Forslag, som er stillet af Ministeren, fordi de er tvungne af Forholdene, tvungne af den Nødstilstand, hvorunder de i Øjeblikket lever. Men Ro om Sagen bliver der ikke. Det er et Spørgsmaal, som vil blive rejst Gang paa Gang igen, og det er min Overbevisning, at dette Spørgsmaal faar ikke sin endelige Afgørelse i Dag, men at 8 Timers Dagen nok skal blive genindført ved Statens Virksomhed paa Orlogsværftet. Men Arbejderne over det ganske Land kan faa en nyttig Lære af denne Sag, og det er den, at det gælder om for Arbejderne, at de forstaar at skaffe sig politisk

Magt og Indflydelse. At de ikke har politisk Magt i Øjeblikket, er Arbejdernes egen Skyld, fordi de ikke stemmer saaledes, som de burde stemme, saaledes som det passer med deres egne Interesser. Men som denne Sag er behandlet her og foreligger her, vil den være vel skikket til at aabne Øjnene, ikke alene paa Orlogsværftets Arbejdere, men paa Arbejderne ud over det ganske Land, og saa haaber vi, at der af det Nederlag, som Arbejderne ved Orlogsværftet her maa lide, vil spire fremtidige Sejre frem.

Det Forslag, som Ministeren har stillet, medfører blandt andre Ubehageligheder den, at 96 Mand af Orlogsværftets Arbejdere skal afskediges, og det er naturligt, at naar Arbejdstiden forøges med $12\frac{1}{2}$ pCt., maa Arbejdsstyrken nedsættes med omtrent $12\frac{1}{2}$ pCt.. I alt Fald er det oplyst — det var for Resten den ærede Ordfører, der fremsatte denne Oplysning —, at 96 Arbejdere vil blive afskedigede, altsaa kastede ud i Arbejdsløshed.

Rode: Det Forslag, som gaar ud paa at ansætte 4 Reservelæger i Anledning af Garnisonsflytningerne, har vi ikke kunnet tiltræde. Ved Hærloven blev Antallet af Embedsmænd i Hæren — derunder Hærens Lægekorps — fastsat, og vi finder ingen Anledning til nu at gaa ud over, hvad Hærloven i saa Henseende har bestemt.

Under Hærlovens Behandling vedtog man en Nedsættelse af Vederlaget til de Foderværter, hos hvem Hærens Heste var udstationerede. Dette skete for paa den Maade at indvinde et lille Beløb, der kunde bruges paa anden Maade under de store Militærudvidelser, som fandt Sted i 1909. Det blev allerede den Gang sagt, at denne Bestemmelse neppe kunde opretholdes, og nu viser det sig, at det var rigtigt. Hvad man da foretog, var en midlertidig finanspolitisk Manøvre for at indvinde nogle Beløb. Nu maa man igen give los og forhøje Beløbet. Et æret Medlem af mit Parti, som beskæftiger sig med disse Spørgsmaal, vil i øvrigt nærmere omtale dette Forhold.

Under Nr. 206 er foreslaaet en Bvilling paa 13,500 Kr. til Opførelse af en Sommerbarakke for Livgarden ved Møselisborg Sløt. Det var denne lille Idgigt, jeg i Gaar tillod mig at henlede det ærede Medlem fra Bælums (J. H. Jensen) Opmærksomhed paa. Det er en ren og skær Luksusudgift. Den tjener ikke noget som helst Formaal vedrørende den mili-